

Isak Andic, l'imperi mundial de moda Mango

Provinent de la minoria jueva d'Istanbul, la família va arribar a Catalunya el 1967 i va començar amb una parada de roba

Isak Andic i Jonathan Andic | ND

Entre un noieta que venia roba en un mercadet de Barcelona i el propietari de Mango hi ha vint anys de la vida d'Isak Andic. Arribat a Catalunya l'any 1967 amb només catorze anys d'edat, el qui avui és la cinquena gran fortuna de Catalunya s'havia guanyat la vida omplint el seu cotxe de roba i venent-la per Espanya. Tot va començar quan va col·locar unes bruses dutes de Turquia a una botiga de la Via Augusta pel doble del que li havien costat. A partir d'aquí, es va dedicar a comerciar amb roba que importava d'Istanbul i de l'Afganistan.

El 1973 va obrir un petit negoci al carrer de Balmes. Junt amb el seu germà Nahman, dos anys més gran que ell, van decidir fer un gran salt en el seu projecte i el 1984 van obrir la primera botiga de moda femenina de disseny propi amb la marca Mango al passeig de Gràcia. Aconsellats pel qui seria el seu màxim executiu fins el 2014, Enric Casi, allò va ser un abans i un després. El progrés va ser espectacular: un any després ja tenien cinc botigues a Barcelona. Deu anys més tard, Mango ja acumulava prop d'un centenar de locals. Andic va aconseguir obrir-se camí i la seva xarxa no va parar de créixer fins als més de 2.000 establiments i els 15.000 empleats en un centenar de països.

Isak Andic va néixer a Istanbul el 1953 en el si d'una família jueva sefardita que parlava ladí, un idioma derivat del castellà. Els germans Nahman i Isak eren fills de Manuel Andic i Sol Ermay, tots dos ja desapareguts. La mare, que havia participat en activitats de Mango, va morir el 15 de juny

d'enguany

No eren uns temps fàcils per a les minories religioses a Turquia. Malgrat la condició laica de l'Estat, els corrents que preconitzaven una major presència de l'Islam i que qüestionaven el llegat del fundador de la Turquia moderna, Kemal Atatürk, eren cada dia més potents. El 1955, hi va haver un progrm a Istambul contra la minoria d'origen grec, que també va afectar jueus i armenis. Hi va haver desenes de morts. Les botigues gregues van ser arrasades i els fets van provocar una fugida massiva d'aquesta minoria.

[noticia]206081[/noticia]

Els anys seixanta, quan el conflicte entre Turquia i Grècia per Xipre es va crispar, l'ambient a Istambul encara estava més enrarit. No sabem fins a quin punt això va ser determinant en la decisió familiar d'instal·lar-se a Barcelona. El que sí que és segur és que Andic va viure la infantesa en una ciutat que no s'entén sense el dinamisme comercial i l'afany per l'intercanvi.

És possible que Barcelona li semblés una ciutat molt propera a la Istanbul que va deixar enrere. De la Mediterrània a la petjada sefardita. O la importància dels mercats a l'hora de forjar la vida quotidiana, les dues ciutats tenen molt en comú. També a l'Espanya del franquisme, el pòsit antijueu era evident. Però els Andic tenien el futur a favor i un caràcter emprenedor a prova de desànim. Arribat aquí, va estudiar a l'American High School.

El xoc amb Bruno Figueras

En el trajecte empresarial d'Andic, però, també hi ha algunes esgarrinxades. Una va ser a compte del constructor Bruno Figueras. Ho explica Roger Vinton a *La gran teranyina*. El propietari d'Habitat, Josep Maria Figueras, va morir d'un càncer fulminant el 1994 i el seu fill Bruno es va haver de fer càrrec del negoci. Delerós de consolidar una posició de lideratge entre els principals promotors, va voler obtenir el control de la divisió immobiliària de Ferrovial per 2.200 milions d'euros.

L'operació es va tancar a finals del 2006, uns anys en què molts rics vivien per damunt de les seves possibilitats. Per coronar el projecte, va recórrer a l'ajut d'un grup d'empresaris que s'hi van enganxar. Eren noms com Ferran Rodés, de Media Planning; Emilio Cuatrecasas, del despatx Cuatrecasas; la neboda d'Amancio Ortega, Dolores Ortega, i Andic, que va invertir-hi 31 milions d'euros.

Isak Andic Foto: Mango.

Van passar només dos anys entre la compra-venda i el concurs de creditors, el segon de més grandària de la història d'Espanya, que es diu aviat. Aleshores es va iniciar un llarg periple judicial, ja que els empresaris es van sentir enredats per Bruno Figueras. El propietari de Mango va reclamar davant els tribunals per recuperar els diners invertits i rebre també una indemnització, ja que assegurava que Figueras no els va informar de l'estat real de les finances d'Habitat. Figueras va acabar guanyant la batalla als tribunals.

Banc Sabadell, mal negoci

Andic també va fer una incursió en el món de les finances. Va ser quan la Caixa va sortir de Banc Sabadell i un grup de grans empresaris va voler comprar el seu 12,5% del capital. En aquest grup hi havia el propietari de Planeta, José Manuel Lara, Joaquim Folch Rusiñol (de Pintures Titán) i Isak Andic. Era l'any 2006, quan s'estava a les portes de l'esclat de la bombolla immobiliària. Andic va esdevenir el primer accionista del banc.

Com havia fet abans la Caixa, l'objectiu dels empresaris catalans era dotar el banc d'una solidesa que el protegís davant possibles adquisicions alienes. Però l'aposta per la banca li va sortir cara: dels 500 milions que hi va posar el 2007, nou anys després en quedaven només 130, ja que les accions havien caigut dels 8 als 1,3 euros. Uns mesos abans, Andic havia abandonat el consell d'administració. El pes d'aquest nucli d'empresaris en el banc es va anar reduint i l'acord amb el Sabadell es va considerar extingit a finals del 2018.

Discreció a tota prova

És una de les característiques més personals d'Andic: la discreció. Fins al 2007, era excepcional veure'l en alguna fotografia. Ho evitava al màxim. Va ser amb motiu d'una reunió del consell d'administració del Banc Sabadell quan va ser *caçat* pels mitjans. Tot i que continua sent un amant

dels espais propis, la rellevància de moltes de les seves operacions l'ha dut a estar present en desfilades de moda i conferències en fòrums empresarials i universitaris.

La biografia oficial del *senyor* Mango diu que té un caràcter marcadament familiar, apassionat per l'empresa, els viatges, el mar i l'esquí. Navega amb el seu veler Nirvana per la Mediterrània, de 53,5 metres d'eslora, amb un cost de 30 milions. Es mou amb un avió privat de 32 milions. Segons algunes fonts, va desistir de fabricar el Nirvana II -que hauria estat el veler més gran del món- per no donar una imatge de luxe desenfrenat just quan la seva empresa no passava els millors moments.

D'altres fonts han escrit que és "delicadíssim, amable i exquisit". Ell mateix ha explicat que es basa en la passió, la il·lusió i la disciplina i el bon humor. Se'l veu com una persona de tracte directe i senzill. Solia dinar a l'empresa amb el seu equip directiu al cor de l'imperi Mango, que és el seu complex de Palau-Solità i Plegamans. També assenyalen que no té despatx propi, només per a les visites, i que sovint trencava el protocol per obtenir informacions i opinions directes. No concedeix entrevistes.

El gust pel col·leccionisme

Amb els anys, el propietari de Mango ha anat creant un important fons d'art. El periodista Josep Maria Cortés n'ha donat detalls. A partir d'obra d'autors molt propers, de Josep Miró a Jaume Plensa o Antoni Tàpies, Andic ha anat armant una col·lecció d'art que exposa algunes de les seves peces a les oficines i passadissos de la companyia. El mateix afany per la creació artística el va dur fins al patronat del Macba, de la mà del ja desaparegut Leopoldo Rodés.

Però el Macba és només una de les moltes institucions on es pot trobar el nom Andic, que és membre del consell assessor internacional de l'escola de negocis IESE, pertany als patronats de les fundacions Princesa d'Astúries i Princesa de Girona i la Fundació Helena Barraquer. També va ser president de l'Institut de l'Empresa Familiar, que aplega el rovell de l'ou de les grans companyies dinàstiques, del 2010 al 2012, i s'ha integrat en organismes consultius a Catalunya i a Turquia.

Andic ha col·leccionat guardons, com la Creu de Sant Jordi (2009), la Medalla President Macià al Treball (2010), el premi ESADE a la trajectòria empresarial (2007) o la Gran Creu de l'Ordre Nacional de la Legió d'Honor de França (2018). El país veí és el segon mercat de Mango, després de l'espanyol.

Una successió que no està sent fàcil

Els processos de successió en una empresa familiar sempre són delicats. Ho demostra un episodi de la història de Mango, quan Isak va voler avançar etapes i va començar a cedir poder al seu fill gran, Jonathan (1981), vicepresident de la companyia. Però alguna cosa no va acabar de rutllar. El 2015, l'empresa va passar de 107 milions de beneficis a només 4 l'any següent. El pare i el tiet Nahman van tornar a agafar el timó.

Jonathan Andic. Foto: Mango.

Actualment, Jonathan segueix al consell d'administració, bé que amb poders minvats i per sota de Toni Ruiz, mentre pilota dues àrees del negoci: Mango Man i la direcció d'Imatge i Comunicació. Llicenciat en Comunicació Audiovisual als Estats Units i amb estudis empresarials a IESE Business School, va entrar a l'empresa el 2005. La seva germana Judit va dirigir dues col·leccions però va abandonar la casa el 2019 per desenvolupar projectes personals. Igual que la seva cosina Violeta, filla de Nahman, que es va incorporar a una de les àrees de la firma el 2007. Va arrencar la línia Violeta, que va dirigir fins al 2019, en què també va deixar la companyia.

Els cavalls andalusos de Nahman Andic

Nahman, germà d'Isak i dos anys més gran, va ser cofundador de l'empresa. El 2013 va deixar el càrrec de vicepresident i el 2019 es va retirar definitivament per dedicar-se a temps complet a la seva passió: la cria de cavalls selectes de la Yeguada Andic a la finca de Huelva, batejada amb el nom de La Otomana, en homenatge a l'imperi otomà, que va acollir jueus expulsats per la reina Isabel la Catòlica. Des d'allà, l'abril de 2017 declarava a *Horsepress*, tot parlant de Catalunya, que "la gent està per la feina, la independència no arribarà per res del món, és anticonstitucional" i assegurava que cap dels empresaris catalans que ell coneixia estava per separar-se d'Espanya.

En la mateixa conversa, aportava alguns aspectes significatius del que podria ser el sentiment íntim dels Andic establerts a Catalunya: "El meu interior em diu que sóc andalús perquè descendeixo dels sefardites expulsats d'Espanya. Sóc jueu i he crescut a Turquia, un poble, amable, sociable, obert i hospitalari. M'agraden (*els andalusos*) perquè em diuen Nahman i prou. Res de don ni senyor. A Turquia em volen ajudar quan em trec l'abric i això a mi no em va. Deixeu-me en pau, els dic".

Evitar el conflicte català

Els Andic han estat els principals exponents d'un sector de l'alta burgesia que ha optat de manera radical per no opinar mai de política ni del procés independentista. Enfront de molts noms patricis que en algun moment s'han posicionat a favor o en contra, ells han callat. Un exemple d'aquesta posició la va expressar l'any passat Toni Ruiz, conseller delegat i home fort de Mango, quan en una entrevista, preguntat pel conflicte polític català, va respondre: "No ens interessa. Ens preocupa més un tuit de Trump". El vicepresident Daniel López va assegurar, el novembre de 2017, en plena ofensiva espanyolista, que Mango no es plantejava traslladar la seva seu fora de Catalunya.

L'any passat, una informació del diari Ara vinculava Andic al grup d'empresaris que van donar suport al desembarcament de l'exprimer ministre Manuel Valls a les eleccions municipals de Barcelona. No s'especificava, però, si havia estat dels qui van contribuir de la seva butxaca a la paga de 20.000 euros mensuals que Valls va assegurar-se per ser candidat.

Nom: *Isak Andic Ermay, president de Mango. Nascut el 1953 a Istambul.*

Família: *Divorciat de Neus Raig i Tarragó, amb qui va*

tenir tres fills, Jonathan (1981), Judith (1984) i Sara (1997). Fa uns anys forma parella amb Zenaida Bofill.

Negoci: *El grup de moda Mango, del que en posseeix més del 99%.*

Un lloc: *Baqueira-Beret, a la Val d'Aran, on té una casa.*

Actitud davant el procés: *La família va evitar tot pronunciament, tret d'alguna declaració del germà d'Isak, Nahman, en contra de la independència. L'empresa va demanar "concòrdia i estabilitat" després de l'1-0.*

Mango: un disseny, una peça, un planeta

La clau de l'expansió de Mango es troba en l'expansió que va efectuar a mitjans dels anys 80, en què va passar de treballar amb mentalitat local a convertir-se en un negoci amb vocació universal. Era el 1984 quan allò que havia estat un modesta parada al mercadet del carrer Balmes, de Barcelona, saltava a un establiment al passeig de Gràcia. Un any després, ja eren cinc els establiments a Barcelona i un a València. Entremig, els germans Andic havien provat sort obrint petites tendes de roba texana amb diferents noms.

Mango apareixia com una marca amb voluntat d'oferir producte molt innovador a la gent jove de tot el món. Ara és un dels principals grups de moda del planeta, amb un disseny molt propi que constitueix el cor de la marca. Perquè Mango mai no fabrica, sinó que es concentra en dissenyar i en distribuir. La producció s'efectua a través de desenes de proveïdors externs (129 l'any 2009) i que per ser-ho han de complir un estricte codi de conducta basat en els convenis de l'OIT. El 2010 importava de Xina el 39,7% de la seva producció.

Imatges de la promoció "Life in bloom", de la primavera de 2020. Foto: Mango.

Mango va confiar durant molts anys la presentació de les seves col·leccions als grans rostres de l'espectacle i les passarel·les. Any rere any, comptava amb estrelles com Scarlett Johansson, Claudia Schiffer, Naomi Campbell, Inés Sastre, Lizzy Jagger i moltes d'altres actrius i models de primera línia. Entre els convidats a les seves presentacions del Saló 080, per exemple, havien fet acte de presència Nati Abascal; Helena Rakosnik, esposa d'Artur Mas, o Jaime de Marichalar.

L'objectiu estratègic ha estat fugir de la producció impersonal per aconseguir una identificació emocional amb la marca. Es tracta que les compradores no es limitin a "anar de botigues", sinó d'"anar a Mango" a veure unes novetats que mai no s'aturen. Unes línies de complements en forma de joieria, marroquineria i calçat culminen l'experiència de compra i vincle amb la marca en les seves línies per a dona, home i infants.

Una botiga de Mango del centre de Barcelona. Foto: Adrià Costa

El 1994 Mango comptava amb un centenar de tendes dins l'estat espanyol. Sempre buscant els punts més cèntrics de les ciutats estratègiques. Donant molt joc a la franquícia, a diferència del seu competidor, la Zara d'Amancio Ortega. L'atenció als establiments, ja siguin propis o franquiciats, és un altre dels punts forts de la marca: aconseguir la màxima renovació del gènere a tots els establiments.

L'estructura logística atén una subministrament diari a Europa i cada dos dies a la resta del món perquè és el que busca el seu perfil de client: una successió constant de noves propostes de vestir. Els franquiciats només paguen allò que venen, ja que Mango els aporta el producte en dipòsit, però els controla a fons per tal que compleixin tota la normativa d'imatge i tracte amb el client a què els obliga el contracte.

Els processos de fabricació són un dels punts negres de les marques del tèxtil mundial. L'esfondrament de la factoria Rana Plaza de Bangladesh, el 24 d'abril de 2013, va acabar amb la vida de 1.100 persones i en va deixar unes 2.500 de ferides. Tres companyies espanyoles -El Corte Inglés, Inditex i Mango- van admetre que havien fabricat a Rana Plaza i es van comprometre a una aportació econòmica per a les víctimes de la catàstrofe.

Més de 25 firmes van quedar esquitxades per un desastre que posava sota el focus les precàries condicions del treball tèxtil al Tercer Món. Una conseqüència positiva del drama va ser que unes 150 empreses van signar un acord molt estricte sobre seguretat en edificis industrials a Bangladesh.

El cor de l'empresa és al Vallès

Els dos santuaris de la marca, en coherència amb el concepte de negoci que desplega, són la planta de disseny, ubicada a Palau-Solità i Plegamans (Vallès Occidental), que "inventa" fins a

18.000 peces i complements cada any. En segon lloc, l'impressionant centre logístic de Lliça d'Amunt (Vallès Oriental), en què uns 600 treballadors classifiquen i deixen a punt les trameses per a tota la xarxa mundial de venda i per a les comandes via Internet.

Amb 190.000 metres quadrats i una inversió de 230 milions, manipula de forma robotitzada fins a 75.000 peces per hora. La secció de plegat de peces té una altura de 35 metres i alberga fins a 20 milions de peces en 800.000 capsos. També es compta amb magatzems satèl·lit a Alemanya, Mèxic, Xina i els Estats Units.

2015-2018: Mango entra en pèrdues

La cursa de facturació i beneficis de l'empresa va patir una primera entrebancada en l'exercici de 2015: només va guanyar 4 milions d'euros, molt lluny dels 107 de l'exercici anterior. L'explicació oficial assenyalava que el resultat hauria estat de 100 milions més, però que uns 70 s'havien evaporat per les devaluacions de divises i uns altres 30 s'havien dedicat a amortitzacions derivades de la inversió de 1.200 milions efectuada els tres anys anteriors per obrir 164 *megastores*, unes tendes d'entre 800 i 3.000 m² que tenen totes les col·leccions de la marca.

Alguns analistes, en canvi, atribueixen la davallada a la particular gestió que el fill d'Andik, Jonathan, havia dut a terme en tant que successor nomenat pel seu pare a finals de 2012 al front de la companyia. Fos per la causa que fos, el cas és que els dos germans Andik, Isaak i Nahman -que s'havia jubilat un any abans i es dedicava a la cria de cavalls selectes a Andalusia- van tornar a agafar el timó de l'empresa per remuntar-la. I no va ser fàcil, perquè Mango va acumular unes pèrdues totals de 128 milions en els exercicis de 2016, 2017 i 2018.

Una espectacular vista del magatzem de roba penjada al centre logístic de Lliça d'Amunt. Foto: ACN.

El 2019, la remuntada i els nous projectes

No va ser fins al 2019 que va reprendre beneficis i va batre rècords de facturació: 2.374 milions (+6,3% vist el 2018), amb un marge d'explotació de 194 milions i un benefici brut de 41 milions. La millora en endeutament també va ser notable, al baixar dels 415 milions de dos anys abans als 184. Un 77% de la facturació va procedir de les exportacions. Un total de 2.188 establiments als cinc continents, amb 803.000 m2 de superfície comercial i una plantilla d'unes 15.000 persones.

Les previsions per al 2020 eren ambicioses. En destacava el creixement de fins a un 20% de la venda per Internet, que ja suposava un 23.7% del negoci. El web de l'empresa va rebre 600 milions de vistes, el 85% des de telèfons mòbils. El seu compte de Twitter disposava de 773.900 seguidors, que deuen haver fet seu el lema que el presideix: "We inspire and unite people through our passion for style and culture." ("Inspirarem i unim persones a través de la nostra passió per l'estil i la cultura". Mango ha obert un *hub* al districte 22@ de Barcelona des d'on uns cinquanta enginyers informàtics guien el negoci online. La campanya "Mango likes you" compta amb tres milions de clients fidelitzats.

Eren unes xifres de somni. Prou bones per afrontar una nova etapa d'expansió en nombre de *megastores*, d'ampliacions dels centres de distribució i de consolidació de les noves línies de producte. En l'horitzó dibuixat per Mango s'apuntava l'any 2030 per assolir uns alts nivells de sostenibilitat en la fibra utilitzada a les seves peces. El 2019 es va adherir a la Fashion Pact i a la Sustainable Apparel Coalition. Un any abans ja havia ingressat al programa Better Cotton Initiative.

En l'àmbit social, Mango col·labora en nombrosos projecte d'entitats i fundacions com Metges sense Fronteres, en el camp de l'educació, la sanitat, l'alimentació, les infraestructures i la investigació mèdica.

Mango afronta la pandèmia donant suport a l'OMS.

La pandèmia ensorra els plans de Mango

Però aquesta represa ha quedat tallada de manera abrupta per l'explosió de la pandèmia de la Covid-19. Un expedient de regulació temporal (ERTO) ha portat els 4.767 treballadors de l'estat espanyol a una situació d'atur inevitable pel tancament de les botigues i el bloqueig de les xarxes

de producció i transport amb la majoria dels països on es fabrica el producte. Mango va anunciar que complementaria el salari dels treballadors afectats fins a un màxim de 2.000 euros el mes de març.

Els directius van quedar amb la nòmina escapçada i, com a dada curiosa, Toni Ruiz va renunciar al sou durant el període de crisi sanitària. En plena infecció de la Covid-19, Andic va finançar i aconseguir la compra i transport de dos milions de mascaretes des de Shangai a Saragossa, que després la seva xarxa comercial va repartir.

La Covid-19 va fer tancar 1.695 punts de venda de 72 països, un 78% del total, segons dades oficials. Més de 400 tendes només a l'estat espanyol. Amb un cost anual de lloguers que s'enfila fins prop dels 300 milions d'euros a nivell mundial que, amb les persianes avall, eren diner llençat. En el moment de l'esclat pandèmic, es calcula que Mango tenia uns 560 milions en peces de roba per a la venda de temporada, la majoria de les quals haurien quedat sense opcions de mercat.

I no solament això, sinó que la recepció del producte per a la temporada d'estiu també ha quedat afectada, fins al punt que l'empresa va planejar moure mercaderia des de Xina amb avió, tot i l'increment de cost que comporta vist la via marítima. Tot per guanyar temps i arribar abans als comerços.

Centre logístic de Mango a Lliçà d'Amunt. Foto: Adrià Costa.

Canvis a la cúpula: tot el poder per a Toni Ruiz

La mateixa setmana de la declaració de l'estat d'alarma, s'inscrivía al registre mercantil de

Barcelona la sortida de Isak Andic del seu càrrec de conseller delegat del grup, però mantenint la presidència de les dues societats de capçalera: Mango Mng Holding SA i Punta Fa SL.

Aquest pas ha estat interpretat com una simple inscripció per tal que Toni Ruíz -ara totpoderós capità del vaixell mundial, amb el permís i la confiança del patriarca- pugui assumir tots els poders la gestió de Mango. O bé, en sentit divergent, com el senyal de retirada del fundador i amo de la casa. Una sortida que, a diferència de la de 2013, podria ser la definitiva. El futur aclarirà si Isak preferirà viatjar i descansar a la seva residència d'Esplugues de Llobregat o seguirà anant cada dia a l'empresa, com és el cas de tants líders empresarials als qui només jubila el temps.

El patrimoni personal és a la immobiliària

Andic vehicula el seu patrimoni personal a través de les societats Punta Na SL i Punta Na Holding SL, de les quals és administrador únic. Ho fa amb especial preferència per la immobiliària: un dels seus canals d'inversió consisteix en comprar locals comercials que després lloga a la pròpia Mango i a d'altres marques, fins i tot a algunes de les seves competidors al sector. Aquestes dues societats disposen d'un patrimoni aproximat de 845 milions d'euros, dels quals no hi ha ni un sol euro invertit en Borsa, segons dades d'*El Mundo*.

La cinquena fortuna de Catalunya

Isak Andic seria la catorzena fortuna de l'estat espanyol i la cinquena de Catalunya, només per darrere dels Daurella, els Grífols, els Gallardo i els Puig, i just per davant dels Serra Farré, segons l'estudi del diari *El Mundo* referit a 2019. Aquest mitjà li calculava un patrimoni net de 2.250 milions, amb una caiguda de 100 milions ien un any. Una davallada que s'arrossegava des de feina uns anys: el 2017 li havia atribuït 3.600 milions i el situava en vuitè lloc d'Espanya.

Forbes el va situar en el lloc 221 l'any 2011, assignant-li un patrimoni de 4.800 milions de dòlars com a segona fortuna de l'estat espanyol. Dos anys després, el situava com el català més ric, a distància del segon, amb un patrimoni de 3.800 milions.

???[noticiadiari]2/205664[/noticiadiari]
??[noticiadiari]2/205285[/noticiadiari]
?[noticiadiari]2/204734[/noticiadiari]
?[noticiadiari]2/204470[/noticiadiari]
?[noticiadiari]2/204019[/noticiadiari]
?[noticiadiari]2/203630[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/197809[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/197280[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/196829[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/196377[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/195748[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/195490[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/195032[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/194577[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/194143[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/193445[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/193168[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/192748[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/192246[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/191920[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/191564[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/191026[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/190185[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/189821[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/189486[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/188854[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/188327[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/187998[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/187600[/noticiadiari]